

Den första påsken

Här kommer en sammanställning av vad som hände under den första påsken

HERREN slår Egyptens förstfödda

29. Och vid midnattstiden slog HERREN allt förstfött i Egyptens land, från den förstfödde hos Farao, som satt på tronen, ända till den förstfödde hos fången, som satt i fångelset, så ock allt förstfött ibland boskapen.
30. Då stod Farao upp om natten jämte alla sina tjänare och alla egyptier, och ett stort klagorop upphävdes i Egypten; ty intet hus fanns, där icke någon död låg. (2 Mos 12:29-30)

Farao kallar på Mose och Aron - folket får gå

31. Och han kallade Mose och Aron till sig om natten och sade: »Stån upp och dragen ut från mitt folk, I själva och Israels barn; och gån åstad och hållen gudstjänst åt HERREN, såsom I haven begärt.
32. Tagen ock edra får och edra fäkreatur, såsom I haven begärt, och gån åstad, och välsignen därvid mig.» (2 Mos 12:31-32)

Egyptierna skyndade på Israelerna

33. Och egyptierna trängde på folket för att med hast få dem ut ur landet, ty de tänkte: »Eljest dö vi allasammans.» (2 Mos 12:33)

Tog sin osyrade deg, ägodelar och stort byte

34. Och folket tog med sig sin deg, innan den ännu hade blivit syrad; de togo sina baktråg och lindade in dem i mantlarna och buro dem på sina axlar.
35. Och Israels barn hade gjort såsom Mose sade: de hade av egyptierna begärt deras klenoder av silver och guld, så ock kläder.
36. Och HERREN hade låtit folket finna nåd för egyptiernas ögon, så att de gåvo dem vad de begärde. Så togo de byte från egyptierna. (2 Mos 12:34-36)

Ett stort folk

37. Och Israels barn bröto upp och drogo från Rameses till Suckot, vid pass sex hundra tusen män till fots, förutom kvinnor och barn. (2 Mos 12:37)

Även andra än Israeler gick med

38. En hop folk av allahanda slag drog ock åstad med dem, därtill får och fäkreatur, boskap i stor myckenhet. (2 Mos 12:38)

Bakade osyrat bröd

39. Och av degen som de hade fört med sig ur Egypten bakade de osyrade kakor, ty den hade icke blivit syrad; de hade ju drivits ut ur Egypten utan att få dröja; ej heller hade de kunnat tillreda någon reskost åt sig. (2 Mos 12:39)

Slutet på 430 år i Egypten

40. Men den tid Israels barn hade bott i Egypten var fyra hundra trettio år.

41. Just på den dag då de fyra hundra trettio åren voro förlidna drogo alla HERRENS härskaror ut ur Egyptens land. (2 Mos 12:40-41)

En HERRENS vakenatt

42. En HERRENS vakenatt var detta, när han skulle föra dem ut ur Egyptens land; denna samma natt är HERRENS, en högtidsvaka för alla Israels barn, släkte efter släkte. (2 Mos 12:42)